

รัฐสุลต่านโอมาน (Sultanate of Oman)

เมืองหลวง มัสกัต

ที่ตั้ง ภูมิภาคตะวันออกกลาง ระหว่างเส้นละติจูดที่ 16-28 องศาเหนือและเส้นลองจิจูดที่ 52-60 องศาตะวันออก ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาระเบีย ตรงปากทางของช่องแคบฮอร์มุซ ซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่ควบคุมการขนส่งน้ำมันทางทะเลที่สำคัญที่สุดในโลก มีพื้นที่ 309,500 ตร.กม. ใหญ่เป็นอันดับ 72 ของโลก และเล็กกว่าไทย 1.65 เท่า มัสกัตอยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 4,670 กม. มีชายแดนทางบกยาว 1,561 กม. และมีชายฝั่งยาว 2,092 กม.

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดกับอ่าวโอมาน/ทะเลโอมาน และมีพรมแดนทางบกทางตะวันตกเฉียงเหนือ ติดกับสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) (609 กม.)
- ทิศตะวันออก ติดกับทะเลอาหรับ/ทะเลอาระเบีย

ทิศใต้ ติดกับเยเมน (294 กม.)
 ทิศตะวันตก ติดกับซาอุดีอาระเบีย (658 กม.)

ภูมิประเทศ มีพื้นที่แยกกันเป็น 2 ส่วน ได้แก่ 1) พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศ ตั้งอยู่ปลายสุดทางตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอาระเบีย และ 2) จังหวัดมุซันดัม ซึ่งถูกแยกออกไปโดยมี UAE คั่นกลาง และมีที่ตั้งยื่นออกไปเป็นคาบสมุทร บริเวณปากทางของช่องแคบฮอร์มุซ พื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศเป็นทะเลทรายและภูเขา มีพื้นที่ทำการเกษตร 4.7% ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศ ภาคเหนือเป็นชายฝั่งทะเลอ่าวโอมานและมีเทือกเขาอัลฮะญูร์ ภาคกลางและตะวันตกเป็นที่ราบทะเลทรายปนกรวดลูกรัง ภาคตะวันออกและภาคใต้เป็นชายฝั่งทะเลอาหรับ จุดสูงสุดของประเทศอยู่ที่ภูเขา Jabal Shams ซึ่งสูง 3,004 ม. ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือ ประชากรส่วนใหญ่อาศัยอยู่หนาแน่นตามพื้นที่ชายฝั่งทะเลทางเหนือ ตะวันออก และทางใต้ของประเทศ

ภูมิอากาศ พื้นที่ชายฝั่งทางตอนเหนือ ตะวันออก และทางใต้มีอากาศร้อนชื้น ขณะที่พื้นที่ซึ่งอยู่ลึกเข้าไปในคาบสมุทรอาระเบีย บริเวณตอนกลางและตะวันตกของประเทศ มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง ช่วงฤดูร้อนระหว่าง พ.ค.-ก.ย. อาจมีอุณหภูมิสูงถึง 54 องศาเซลเซียส ภัยธรรมชาติที่ประสบอยู่เป็นประจำ ได้แก่ ภัยแล้ง ฝนฤดูร้อนที่จะก่อตัวเป็นพายุทรายในพื้นที่ตอนกลางของประเทศ

ประชากร 4,433,684 คน เป็นชาวโอมาน 2,743,590 คน และเป็นผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศ 1,690,094 คน (ข้อมูลเมื่อ ต.ค.2563 ของสำนักงานสถิติและข้อมูลแห่งชาติโอมาน)

รายละเอียดประชากร ผู้ย้ายถิ่นเข้าประเทศส่วนใหญ่เป็นคนเชื้อสายอาหรับ บาลูช เอเชียใต้ (อินเดีย ปากีสถาน ศรีลังกา และบังกลาเทศ) และแอฟริกา ประชากรจำแนกตามอายุ ได้แก่ วัยเด็ก (0-14 ปี) 30.15% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 66.17% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 3.68% อายุขัยเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 76.3 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศชาย 74.4 ปี อายุขัยเฉลี่ยเพศหญิง 78.4 ปี อัตราการเกิด 23.1 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 3.3 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 1.96% (ประมาณการปี 2562)

ศาสนา อิสลาม ซึ่งมีผู้นับถือ 85.9% (ส่วนใหญ่นับถือสำนักคิดอิบาดี ซึ่งมีอยู่ประมาณ 45% ของประชากรที่นับถืออิสลามทั้งหมด) นอกจากนี้ เป็นผู้นับถือคริสต์ 6.5% ฮินดู 5.5% พุทธ 0.8% และอื่น ๆ (ซิกข์ โซโรอัสเตอร์ บาไฮ และยูดาเย) 1.3%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาอาหรับ แต่มีการใช้ภาษาอังกฤษ รวมถึงภาษาบาลูช สวาฮีลี อูรดู และฮินดี

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 95.65% (ประมาณการปี 2561 โดย UNESCO Institute of Statistics) รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาแรงงานภายในประเทศ ซึ่งจะเป็นพลังขับเคลื่อน

ทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่อไป ปัจจุบัน มีโรงเรียนรัฐบาลทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทั่วประเทศกว่า 1,230 แห่ง ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษา มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแห่งแรกของรัฐในชื่อ Sultan Qaboos University เมื่อปี 2529 นอกจากนี้ ยังมีวิทยาลัยด้านเทคโนโลยี 7 แห่ง ด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 6 แห่ง ด้านการเงินและการธนาคาร 1 แห่ง สถาบันชะรีอะฮ์ศึกษา 1 แห่ง วิทยาลัยพยาบาลอีกหลายแห่ง และวิทยาลัยเอกชนอีก 9 แห่ง ขณะเดียวกัน รัฐบาลโอมานยังได้มอบทุนรัฐบาล เพื่อการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในต่างประเทศปีละประมาณ 200 ทุน

การก่อตั้งประเทศ ในอดีต รัฐสุลต่านโอมาน หรือประเทศมัสกัตและโอมาน ถูกปกครองโดยราชวงศ์อาลซะอีด ที่สถาปนาขึ้นโดยอิหม่าม อะห์มัด บิน ซะอีด ตั้งแต่ปี 2287 มาจนถึงปัจจุบัน ทั้งนี้ ในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 มัสกัตและโอมานได้ลงนามในสนธิสัญญามิตรภาพกับสหราชอาณาจักรหลายฉบับ ซึ่งแม้มีผลทำให้มัสกัตและโอมานต้องพึ่งพาสหราชอาณาจักรหลายด้าน ทั้งการเมืองและการขอรับคำปรึกษา ด้านการทหาร แต่ก็ไม่ได้มีสถานะเป็นอาณานิคม หรือเป็นรัฐในอารักขาของสหราชอาณาจักร ส่วนการเปลี่ยนแปลงชื่อประเทศ เกิดขึ้นเมื่อสุลต่านกอบูส บิน ซะอีด อาลซะอีด เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านพระองค์ที่ 14 ของราชวงศ์อาลซะอีดเมื่อ 23 ก.ค.2513 ด้วยการยึดอำนาจสุลต่าน ซะอีด บิน ตัยมูร พระราชบิดา และประกาศเปลี่ยนชื่อประเทศจากมัสกัตและโอมานเป็นรัฐสุลต่านโอมาน เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นเอกภาพของประเทศ ต่อมา เมื่อ 6 พ.ย.2539 สุลต่านกอบูสทรงประกาศใช้ Basic Law ซึ่งเปรียบเสมือนรัฐธรรมนูญที่เป็นลายลักษณ์อักษรฉบับแรกของโอมาน โดยมีบทบัญญัติเกี่ยวกับการสืบราชสมบัติ ที่มาของ นรม. การห้าม รมต. มีผลประโยชน์ทับซ้อนในบริษัทที่เป็นคู่สัญญากับรัฐ การจัดตั้งรัฐสภา และการให้หลักประกันเสรีภาพขั้นพื้นฐานแก่ประชาชน สำหรับ Basic Law ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันเป็นฉบับแก้ไขเพิ่มเติมตามพระราชกฤษฎีกา ปี 2554

วันชาติ 18 พ.ย. (วันเสด็จพระราชสมภพของสุลต่านกอบูสเมื่อปี 2483)

การเมือง โอมานปกครองด้วยระบอบราชาธิปไตย (Monarchy) โดยสุลต่านแห่งรัฐทรงเป็นประมุขของประเทศ และมีอำนาจสูงสุด โดยเป็นผู้นำรัฐบาล รัฐมนตรีกระทรวงสำคัญ ผู้บัญชาการทหารสูงสุด จอมพลจอมพลเรือ จอมพลอากาศ และผู้ว่าการธนาคารกลาง สุลต่านพระองค์ปัจจุบัน คือ สุลต่านฮัยษัม บิน ฆอริก บิน ตัยมูร อาลซะอีด (พระชนมพรรษา 66 พรรษา/ปี 2564) เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อ 11 ม.ค.2563 สืบต่อจากสุลต่าน กอบูส บิน ซะอีด อาลซะอีด ซึ่งเสด็จสวรรคตเมื่อ 10 ม.ค.2563 ทั้งนี้ ตลอดการครองราชย์ของอดีตสุลต่าน กอบูส ทรงมิได้แต่งตั้งรัชทายาทดังเช่นที่มีการปฏิบัติกันในราชวงศ์อื่น ๆ ของรัฐรอบอ่าวอาหรับ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะพระองค์ไม่มีทั้งพระราชโอรสและพระราชธิดา ขณะที่มาตรา 6 ของ Basic Law กำหนดให้สุลต่านมาจากการคัดเลือกโดยสภาพระราชวงศ์ (Ruling Family Council) ยกเว้นกรณีที่ไม่สามารถลงมติอย่างเป็นเอกฉันท์ได้ ก็ให้บุคคลที่สุลต่านทรงโปรดให้สืบราชสมบัติขึ้นดำรงตำแหน่งสุลต่านแทน โดยอดีตสุลต่าน กอบูส ทรงทำหนังสือแสดงพระราชประสงค์ให้ชัยยิด ฮัยษัม ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องพระญาติสนิท

สืบราชสมบัติต่อจากพระองค์ และที่ประชุมสภาพระราชวงศ์มีมติเป็นเอกฉันท์แต่งตั้งให้ชัยยิด ฮัยซัม ขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านพระองค์ใหม่ ตามพระราชประสงค์ของอดีตสุลต่าน กอบูส

อดีตสุลต่าน กอบูส ทรงแบ่งอำนาจอธิปไตย ออกเป็น 3 ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายบริหาร : มีคณะรัฐมนตรี (Council of Ministers หรือ Diwan) ที่มาจากการแต่งตั้งโดยสุลต่าน มีหน้าที่ช่วยเหลือองค์สุลต่านในการบริหารบ้านเมือง อย่างไรก็ตาม อดีตสุลต่านกอบูส ทรงมีพระราชประสงค์ที่จะเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลได้ โดยมีรัฐสภาเป็นเวทีปรึกษาหารือ และทำงานร่วมกับรัฐบาลอีกทางหนึ่ง

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีสภาโอมาน (Council of Oman) จัดตั้งขึ้นตามพระราชดำริอดีตสุลต่านกอบูส เมื่อ ค.ศ.2540 ทำหน้าที่เป็นเสมือนรัฐสภา ประกอบด้วย 1) สภาสูง (มัจญ์ลิสอัลดะละฮ์ หรือ Council of State) มีสมาชิก 85 คน มาจากแต่งตั้งโดยตรงของสุลต่าน ส่วนใหญ่เป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้แทนจากภาคีรัฐ ภาคเอกชน นักวิชาการ และกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ การแต่งตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ย.2562 และ 2) สภาล่าง (มัจญ์ลิส อัชชูรอ หรือ Consultative Council) มีสมาชิก 84 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรง แต่สุลต่านทรงมีอำนาจตัดสินใจผลการเลือกตั้งในขั้นสุดท้าย มีวาระ 4 ปี การเลือกตั้งครั้งล่าสุดเมื่อ 27 ต.ค.2562 ทั้งสองสภาทำหน้าที่เพียงกลั่นกรองร่างกฎหมาย ให้ข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจและสังคมแก่รัฐบาล แต่ไม่มีอำนาจตัดสินใจ นอกจากนี้ ยังไม่มีการจัดตั้งพรรคการเมืองในโอมาน แต่รัฐบาลอนุญาตให้จัดตั้งสหภาพแรงงานได้ ปัจจุบันมีสหภาพแรงงานทั่วประเทศกว่า 70 แห่ง

ฝ่ายตุลาการ : สุลต่านทรงใช้อำนาจตุลาการผ่านศาลฎีกา (Supreme Court) ระบบกฎหมายใช้หลัก Common Law แบบเดียวกับสหราชอาณาจักร และบทบัญญัติของศาสนาอิสลาม (ชะรีอะฮ์) ทั้งนี้ ผู้กระทำผิดสามารถขอพระราชทานอภัยโทษจากสุลต่านได้ และให้ถือว่าคำตัดสินของสุลต่านเป็นที่สิ้นสุด

เศรษฐกิจ การผลิตน้ำมันเพื่อส่งออกตั้งแต่ปี 2510 เปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของโอมาน จากเดิมที่มีภาคการเกษตรและประมงเป็นพื้นฐานไปเป็นการพึ่งพารายได้จากการส่งออกน้ำมันดิบเป็นหลัก และนารายได้ดังกล่าวมาพัฒนาระบบสาธารณสุขและโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็ว จนได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีการพัฒนาระบบสาธารณสุขรวดเร็วที่สุดแห่งหนึ่งในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาในโลกอาหรับ ปัจจุบัน ถือเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลาง ทั้งนี้ โอมานเป็นประเทศสมาชิกคณะมนตรีความร่วมมือแห่งรัฐอ่าวอาหรับ (GCC) ที่ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน (OPEC) ด้วยเหตุนี้ โอมานจึงผลิตน้ำมันได้อย่างอิสระ ปราศจากการถูกจำกัดเพดานการผลิต

อดีตสุลต่านกอบูส ของโอมาน ทรงกำหนดแผนปฏิรูปประเทศฉบับใหม่ ที่เรียกว่า “Oman Vision 2040” เมื่อ ก.ย.2562 ซึ่งเป็นการวางเป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ 21 ปี ระหว่างปี 2562-2583 โดยมีเป้าหมายสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน ลดบทบาทภาครัฐและเพิ่มบทบาทเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วมพัฒนาและสร้างความหลากหลายทางเศรษฐกิจ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และทักษะแรงงาน และการผลักดัน GDP ของประเทศให้ขยายตัวถึงร้อยละ 10

นโยบายเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ 1) การลดการพึ่งพารายได้จากภาคอุตสาหกรรมน้ำมัน

ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมสาขาอื่นที่มีใช้น้ำมัน โดยเฉพาะการผลิตก๊าซธรรมชาติ การท่องเที่ยว และการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ 2) การส่งเสริมให้จ้างงานชาวโอมาน (Omanization) มากขึ้น เพื่อลดปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ที่อาจเกิดขึ้นจากการมีอัตราการเพิ่มของประชากรสูง โดยมีประชากรในวัยเรียนจนถึงวัยทำงานเกือบครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งประเทศ 3) การส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติด้วยการออกกฎหมายการลงทุน (Foreign Capital Investment Law) ฉบับใหม่ พ.ศ.2562 ที่เริ่มมีผลบังคับใช้ตั้งแต่ ม.ค.2563 ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อนักลงทุนต่างชาติ อาทิ การไม่มีกำหนดขั้นต่ำของเงินลงทุน เพิ่มประเภทธุรกิจให้นักลงทุนต่างชาติเป็นเจ้าของได้ 100% ในหลายสาขามากขึ้น เปิดเสรีการโอนเงินตราต่างประเทศและผลกำไรในการประกอบธุรกิจออกนอกประเทศ และ 4) การผ่อนปรนกฎระเบียบเพื่อดึงดูดการลงทุนในโอมานของเอกชนในประเทศ เช่น การยกเว้นการเก็บภาษีเป็นเวลา 5 ปี สำหรับอุตสาหกรรมบางสาขา การลดภาษีเงินได้ให้บริษัทต่างชาติที่มีชาวโอมานถือหุ้นอย่างน้อย 51%

ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ : น้ำมันดิบ ซึ่งมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้วประมาณ 4,842.71 ล้านบาร์เรล (มากเป็นอันดับ 21 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 971,900 บาร์เรล และส่งออกได้วันละ 850,200 บาร์เรล (ข้อมูลเมื่อปี 2562 ของสำนักงานสถิติและข้อมูลแห่งชาติโอมาน) ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งมีปริมาณสำรองที่พิสูจน์ทราบแล้ว ประมาณ 677,000 ล้านลูกบาศก์เมตร (มากเป็นอันดับ 28 ของโลก) กำลังการผลิตวันละ 35,710 ล้านลูกบาศก์เมตร และส่งออกได้วันละ 13,280 ล้านลูกบาศก์เมตร (ข้อมูลเมื่อปี 2562 ของ Gas Exporting Countries Forum หรือ GECF ซึ่งเป็นองค์กรระหว่างประเทศผู้ส่งออกก๊าซชั้นนำของโลก)

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : รียาลโอมาน (Omani Riyal-OMR) โดยใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ผูกค่าเงินไว้กับดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : ประมาณ 0.384 รียาลโอมาน : 1 ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : ประมาณ 78.83 บาท : 1 รียาลโอมาน (พ.ย.2563)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2563)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 62,310 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2563 ของ IMF)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : ติดลบ 10%

อัตราเงินเฟ้อ : 1%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 9,076 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 29,910 ดอลลาร์สหรัฐ

ทุนสำรองเงินตราต่างประเทศและทองคำ : 16,662 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2562 ของธนาคารโลก)

แรงงาน : 2,157,807 คน (ข้อมูลเมื่อปี 2563 ของสำนักงานสถิติและข้อมูลแห่งชาติโอมาน)

อัตราการว่างงาน : 2.77%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ได้เปรียบดุล 17,771 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการปี 2562 ขององค์การการค้าโลก)

มูลค่าการส่งออก : 40,987 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : ปิโตรเลียม รวมถึงน้ำมันดิบ (79.4%) ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ (16%) เช่น พลาสติก สารเคมีอินทรีย์ อลูมิเนียม ปุ๋ย ผลิตภัณฑ์การเกษตร และอาหาร รวมถึงสินค้าอุปโภคและบริโภค (4%) เช่น บุหรี่ นม ขนมปัง ซอสปรุงรส น้ำมันปาล์ม และอื่น ๆ (6.6%) เช่น การส่งออกสินค้าต่อไปประเทศที่ 3 (re-export)

ประเทศส่งออกสำคัญ : สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ ซาอุดีอาระเบีย กาตาร์ จีน อินเดีย ไต้หวัน สหรัฐฯ อิรัก ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้

มูลค่าการนำเข้า : 23,216 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมต่าง ๆ (71.8%) เช่น แร่เหล็ก อัญมณี เครื่องยนต์ ผลิตภัณฑ์การเกษตร และอาหาร (10.6) เช่น นม ข้าว เนื้อสัตว์ปีกที่กินได้ ข้าวสาลี ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (13.6%) และอื่น ๆ (4%)

ประเทศนำเข้าสำคัญ : สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ สหภาพยุโรป จีน อินเดีย กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย เกาหลีใต้ สหรัฐฯ และบราซิล

การทหาร กองทัพโอมานมีขนาดกะทัดรัด แต่มีประสิทธิภาพและความเป็นมืออาชีพสูงมาก โดยได้รับความร่วมมือและจัดหายุทโธปกรณ์มาจากสหราชอาณาจักร สหรัฐฯ และฝรั่งเศส เป็นหลัก เมื่อปี 2562 โอมานใช้งบประมาณทางทหารประมาณ 8,973 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (11.71% ของ GDP) นอกจากนี้ โอมานอนุญาตให้สหรัฐฯ เข้าไปตั้งฐานทัพในประเทศได้ เนื่องจากความกังวลหลาย ๆ ด้าน ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องจากการปฏิวัติอิสลามในอิหร่านเมื่อปี 2522 สงครามอิรัก-อิหร่านเมื่อปี 2523-2531 รวมทั้งการขยายอิทธิพลของสหภาพโซเวียตเข้าไปในเยเมนเหนือ และการที่สหภาพโซเวียตรุกรานอัฟกานิสถาน ด้วยเหตุนี้ อดีตสุลต่าน กอบูส จึงทรงตกลงในหลักการเมื่อ ก.พ.2523 ให้เกาะมะซีเราะฮ์ ซึ่งตั้งอยู่ทางชายฝั่งตะวันออกของโอมาน เป็นฐานทัพของกองกำลังสหรัฐฯ ในกรณีเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน อีกทั้งมีการลงนามสนธิสัญญาป้องกันร่วม โอมาน-สหรัฐฯ เมื่อ มิ.ย.2523 ซึ่งสาระสำคัญของระบุว่า สหรัฐฯ จะให้ความช่วยเหลือทางทหารและเศรษฐกิจแก่โอมาน รวมทั้งมีภาระผูกพันต่อความมั่นคงของโอมาน แลกกับการที่โอมานอนุญาตให้กองกำลังสหรัฐฯ ใช้ฐานทัพเรือและฐานทัพอากาศของโอมานได้

กองทัพโอมานมีชื่อเรียกอย่างเป็นทางการว่า กองทัพของสุลต่าน (Sultan's Armed Force-SAF) จัดตั้งขึ้น โดยความช่วยเหลือของสหราชอาณาจักรเมื่อต้นทศวรรษ 1950 ปัจจุบัน มีกำลังพลทั้งสิ้น 42,600 นาย ประกอบด้วย

- ทบ. มีกำลังพล 25,000 นาย อาวุธยุทโธปกรณ์ที่สำคัญ คือ รถถัง (MBT) รุ่น CR2 Challenger จำนวน 38 คัน รุ่น M60A1 จำนวน 6 คัน รุ่น M60A3 จำนวน 73 คัน รถถัง (LT/TK) รุ่น FV101 Scorpion จำนวน 37 คัน ยานยนต์ลาดตระเวนหุ้มเกราะ (RECCE) รุ่น FV105 Sultan จำนวน 13 คัน รุ่น Pars III 6x6 จำนวน 6 คัน และรุ่น VBL จำนวน 124 คัน รถทหารราบหุ้มเกราะ (IFV) รุ่น Pars III 8x8 จำนวน 2 คัน รถสายพานลำเลียงหุ้มเกราะ (APC) รุ่น FV4333 Stormer จำนวน 10 คัน รุ่น Piranha จำนวน 175 คัน รุ่น AT-105 Saxon จำนวน 15 คัน ยานยนต์หุ้มเกราะอเนกประสงค์ (AUV) รุ่น FV103 Spartan จำนวน 6 คัน

ปืนใหญ่อัตตาจร (SP) รุ่น G6 จำนวน 24 กระบอก ปืนใหญ่ลากจูง (TOWED) รุ่น L118 Light Gun จำนวน 42 กระบอก รุ่น D-30 จำนวน 30 กระบอก รุ่น M-46 จำนวน 12 กระบอก รุ่น Type-59-I จำนวน 12 กระบอก รุ่น FH-70 จำนวน 12 กระบอก เครื่องยิงลูกระเบิด (MOR) ขนาดและรุ่นต่าง ๆ มากกว่า 100 เครื่อง อาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้รถถัง (MSL) แบบ SP รุ่น VBL จำนวน 8 ลูก แบบ MANPATS รุ่น FGM-148 Javelin รุ่น Milan และรุ่น TOW/TOW-2A (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) อาวุธปล่อยนำวิถีต่อสู้อากาศยาน (SAM) รุ่น Mistral จำนวน 8 ลูก รุ่น FGM-148 Javelin และรุ่น 9K32 Strela-2 (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) ปืนใหญ่วิถีราบ (GUNS) รุ่น ZU-23-2 จำนวน 4 กระบอก รุ่น GDF-005 จำนวน 10 กระบอก และรุ่น L/60 จำนวน 12 กระบอก นอกจากนี้ มีรายงานว่า โอมานเป็นประเทศที่มีอาวุธปล่อย Scud ไว้ในประจำการมากที่สุดในโลกกว่า 30,000 ลูก

- ทร. มีกำลังพล 4,200 นาย มีเรือรบประจำการกว่า 60 ลำ เรือรบและอาวุธสำคัญ คือ เรือฟริเกตติดตั้งขีปนาวุธต่อต้านเรือ (FFGHM) ชั้น Al-Shamikh จำนวน 3 ลำ เรือคอร์เวตต์ติดตั้งขีปนาวุธต่อต้านเรือ (FSGM) ชั้น Qahir จำนวน 2 ลำ เรือตรวจการณ์ติดตั้งขีปนาวุธนำวิถีปราบเรือดำน้ำ (PCFG) ชั้น Dhofar จำนวน 3 ลำ เรือตรวจการณ์นอกชายฝั่ง (PCO) ชั้น Al Ofouq จำนวน 4 ลำ เรือตรวจการณ์ชายฝั่ง (PCC) ชั้น Al Bushra จำนวน 3 ลำ เรือระบายพลขึ้นบกรุ่นต่าง ๆ จำนวน 6 ลำ และเรือส่งกำลังบำรุงรุ่นต่าง ๆ จำนวน 8 ลำ

- ทอ. มีกำลังพล 5,000 นาย และอากาศยานประเภทต่าง ๆ กว่า 200 เครื่อง อากาศยานสำคัญ ได้แก่ เครื่องบินขับไล่และโจมตีภาคพื้นดิน (FGA) รุ่น F-16C จำนวน 17 เครื่อง รุ่น F-16D จำนวน 6 เครื่อง และรุ่น Typhoon จำนวน 12 เครื่อง เครื่องบินลาดตระเวนทางทะเล (MP) รุ่น C295MPA จำนวน 4 เครื่อง เครื่องบินลำเลียง (TPT) รุ่น C-130H จำนวน 3 เครื่อง รุ่น C-130J จำนวน 2 เครื่อง รุ่น C-130J-30 จำนวน 1 เครื่อง รุ่น C259M จำนวน 4 เครื่อง รุ่น SC7 3M จำนวน 7 เครื่อง และรุ่น A320-300 จำนวน 2 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์โจมตี (MRH) รุ่น Super Lynx Mk300 จำนวน 15 เครื่อง เฮลิคอปเตอร์ลำเลียง (TPT) รุ่น NH90 TTH จำนวน 20 เครื่อง รุ่น Bell 206 จำนวน 3 เครื่อง และรุ่น Bell 212 จำนวน 3 เครื่อง อาวุธปล่อยแบบพื้นสู่อากาศ (SAM) แบบพิสัยใกล้รุ่น NASAMS (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) และแบบ Point-defence รุ่น Rapier จำนวน 40 ลูก ขีปนาวุธแบบอากาศสู่อากาศ (AAM) รุ่น AIM-9/M/P Sidewinder และรุ่น AIM-9X Sidewinder ขีปนาวุธแบบนำวิถีด้วยเรดาร์ (ARH) รุ่น AIM-120C7 AMRAAM ขีปนาวุธแบบอากาศสู่พื้น (ASM) รุ่น AGM-65D/G Maverick และขีปนาวุธต่อต้านเรือ (AShM) รุ่น AGM-84D Harpoon (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน) กระบเพลิง (BOMS) แบบนำวิถีด้วยเลเซอร์รุ่น EGBU-10 Paveway II รุ่น EGBU-12 Paveway II และรุ่น GBU-31 JDAM (ไม่ปรากฏข้อมูลจำนวน)

- กองกำลังส่วนพระองค์ของสุลต่าน ซึ่งได้รับงบประมาณสนับสนุนโดยตรงจากสุลต่าน ประกอบด้วย กองกำลังภาคพื้นดิน อากาศ และทางเรือ รวมประมาณ 6,400 นาย กับหน่วยรบพิเศษ 2 กรม นอกจากนี้ ยังมีกองกำลังกึ่งทหาร ประกอบด้วย หน่วยทหารพราน Tribal Home Guard (Firgats) ประมาณ 4,000 นาย หน่วยตำรวจยามฝั่ง 400 นาย และกองบินตำรวจ (ไม่ทราบจำนวน)

ปัญหาด้านความมั่นคง

โอมานเคยประสบปัญหาการรุกรานแผ่นดินของกลุ่มผู้ก่อความไม่สงบที่นิยมลัทธิคอมมิวนิสต์จากเยเมนได้ระหว่างปี 2508-2518 แต่สามารถเอาชนะกลุ่มดังกล่าวได้ โดยได้รับความช่วยเหลือจากอิหร่าน จอร์แดน และสหราชอาณาจักร ปัจจุบัน ยังไม่มีปัญหาจากกลุ่มติดอาวุธใด ๆ ภายในประเทศ อีกทั้งยังไม่ปรากฏว่ามีการจัดตั้งกลุ่มการเมืองขึ้นมาเคลื่อนไหวต่อต้านรัฐบาล อย่างไรก็ตาม โอมานอาจจะเผชิญปัญหาความมั่นคงที่สำคัญ คือ

1. การแพร่ขยายแนวคิดของกลุ่ม Islamic State (IS) ในโอมาน เนื่องจากตรวจพบวัยรุ่นชาวโอมานเดินทางไปร่วมรบในอิรักและซีเรีย โดยมีบางส่วนเดินทางกลับประเทศแล้ว และรัฐบาลโอมานห่วงกังวลว่า กลุ่มนักรบที่เดินทางกลับจากพื้นที่สู้รบอาจกลับมาจัดตั้งเซลล์ก่อการร้ายที่สนับสนุนกลุ่ม IS ในโอมานและรอเวลาก่อเหตุรุนแรงในประเทศ รวมทั้งอาจโอมานเป็นช่องทางที่กลุ่มนักรบต่างชาติใช้เดินทางผ่านเพื่อไปเข้าร่วมกลุ่มก่อการร้ายในอิรัก ซีเรีย และเยเมน

2. ความเคลื่อนไหวของกลุ่มอัลกออิดะฮ์ในคาบสมุทรอาระเบีย (Al-Qaeda in the Arabian Peninsula-AQAP) ที่มีฐานมั่นในภาคตะวันออกติดชายแดนภาคใต้ของโอมาน และกลุ่ม IS ในเยเมนที่เข้าไปเคลื่อนไหวในพื้นที่ภาคกลางและภาคใต้ของเยเมนเช่นกัน

3. การเฝ้าระวังติดตามการโจมตีของกลุ่มก่อการร้ายทางทะเลและโจรสลัดโซมาเลียที่ขยายพื้นที่ปฏิบัติการไปถึงน่านน้ำนอกชายฝั่งเศาะลาละฮ์ เมืองท่าทางใต้ของโอมาน แม้ว่าสถานการณ์ปล้นเรือและโจรสลัด บริเวณดังกล่าวลดลงในช่วงหลายปีที่ผ่านมา นับจากเกิดเหตุโจมตีเรือบรรทุกน้ำมัน MV M. Star ของบริษัทเดินเรือญี่ปุ่นได้รับความเสียหายขณะแล่นผ่านน่านน้ำโอมานในช่องแคบฮอร์มุซเมื่อ 28 ก.ค.2553 ที่กลุ่ม Abdullah Azzam Brigades ซึ่งมีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายอัลกออิดะฮ์ อ้างว่าอยู่เบื้องหลังเหตุดังกล่าว และเหตุโจรสลัดโซมาเลียปล้นยึดเรือบรรทุกสารเคมี MT Fairchem Bogey ของอินเดีย บริเวณนอกชายฝั่งเศาะลาละฮ์เมื่อ ส.ค.2554

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ABEDA, AFESD, AMF, CAEU, FAO, G-77, GCC, IAEA, IBRD, ICAO, ICC, IDA, IDB, IFAD, IFC, IHO, ILO, IMF, IMO, IMSO, Interpol, IOC, IPU, ISO, ITSO, ITU, LAS, MIGA, NAM, OIC, OPCW, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UNWTO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO และ WTO

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงการวิจัยส่วนใหญ่ในโอมานดำเนินการโดยรัฐบาล ซึ่งให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการวิจัยในสาขาการเกษตร การทำเหมืองแร่ การพัฒนาทรัพยากรน้ำและวิทยาศาสตร์ทางทะเล มี The Research Council of the Sultanate of Oman (TRC) เป็นองค์กรของรัฐบาลที่ดูแลด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของโอมาน ครอบคลุมทั้งการวางแผนและติดตามนโยบาย การสนับสนุนและให้ทุนการวิจัยและพัฒนา โดย TRC มีการริเริ่มโครงการก่อสร้าง Innovation Park Muscat (IPM) ซึ่งเป็นศูนย์กลางการวิจัยและพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีทุกประเภท เฉพาะอย่างยิ่งในภาคพลังงาน ครอบคลุมน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ ขณะเดียวกัน ยังมุ่งส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีด้านพลังงานหมุนเวียน โดยมีเป้าหมาย

การใช้พลังงานพลังงานหมุนเวียนเป็นพลังงานทดแทนมากขึ้นในอนาคต อาทิ บริษัท Petroleum Development of Oman (PDO) ซึ่งอยู่ในกำกับของรัฐบาล ริเริ่มโครงการ Miraah Solar Project โดยเป็นโครงการก่อสร้างเรือนกระจกขนาดใหญ่ติดตั้ง Solar cell ครอบคลุมพื้นที่กว่า 4 เอเคอร์ เนื้อที่แหล่งผลิตน้ำมันในภาคใต้ใกล้พรมแดนเยเมน เมื่อ ต.ค.2558 เพื่อนำพลังงานแสงอาทิตย์มาใช้ในกระบวนการกลั่นน้ำมันดิบแทนการใช้ก๊าซธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นโครงการใช้พลังงานแสงอาทิตย์เพื่อกลั่นน้ำมันดิบเป็นครั้งแรกในตะวันออกกลาง

การขนส่งและโทรคมนาคม ท่าอากาศยาน 132 แห่ง โดยมีท่าอากาศยานนานาชาติที่สำคัญ คือ Muscat International Airport นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือสำคัญ ได้แก่ ท่าเรือ Mina Qaboos ที่กรุงมัสกัต ท่าเรือ Salalah ที่เศาะลาลาห์ และท่าเรือ Sohar ที่สุฮาร์ เส้นทางคมนาคม มีถนนระยะทาง 62,240 กม. (ประมาณการปี 2555) ท่อส่งผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมระยะทาง 8,185 กม. (ประมาณการปี 2556) การโทรคมนาคม : โทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 319,574 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ประมาณ 6.42 ล้านเลขหมาย (ข้อมูลเมื่อ ม.ค. 2563 ของสำนักงานสถิติและข้อมูลแห่งชาติของโอมาน) จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 95% ของจำนวนประชากร 4.43 ล้านคน (ข้อมูลเมื่อ พ.ค.2563 ของกระทรวงเทคโนโลยีและการสื่อสารโอมาน) รหัสโทรศัพท์ทางไกลระหว่างประเทศ +968 รหัสอินเทอร์เน็ต .om

การเดินทาง สายการบินของไทย มีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-มัสกัต ส่วนสายการบินของโอมานที่บินตรงมาไทยคือ Oman Air เวลาที่โอมานช้ากว่าไทย 3 ชั่วโมง คนไทยที่ถือหนังสือเดินทางทูตและราชการสามารถเดินทางเข้าโอมานได้โดยไม่ต้องขอรับการตรวจลงตรา และได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในโอมานได้ไม่เกิน 30 วัน ส่วนคนไทยที่ถือหนังสือเดินทางธรรมดา และประสงค์เดินทางไปท่องเที่ยวในโอมาน สามารถขอรับการตรวจลงตราแบบ On Arrival หรือ “No Objection Certificate” (NOC) ได้ที่ท่าอากาศยานในโอมาน โดยมีค่าธรรมเนียม 20 รียาลโอมาน (ประมาณ 1,570 บาท) และได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในโอมานได้ไม่เกิน 30 วัน ส่วนนักธุรกิจ หรือผู้ที่ต้องการเดินทางไปติดต่อธุรกิจในโอมาน ต้องขอรับการตรวจลงตรา และต้องมีหนังสือชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเดินทางไปติดต่อธุรกิจในโอมานที่ออกโดยบริษัทหรือคู่ธุรกิจโอมาน (guarantor) ยื่นประกอบการขออนุมัติการตรวจลงตรา ซึ่งผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทดังกล่าวได้รับอนุญาตให้พำนักอยู่ในโอมานได้สูงสุด 21 วัน เว็บไซต์การท่องเที่ยว <http://www.omantourism.gov.om/>

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1. การดำเนินนโยบายภายในประเทศ โดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ รวมถึงการดำเนินนโยบายการต่างประเทศของสุลต่าน ฮัยษัม ซึ่งเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านพระองค์ใหม่ของโอมาน สืบต่อจากสุลต่าน กอบูส ท่ามกลางสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์และการเมืองระหว่างประเทศในภูมิภาคตะวันออกกลาง ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกและความต้องการใช้น้ำมันในตลาดโลก และทำให้รายได้จากการส่งออกพลังงาน ซึ่งเป็นรายได้หลักของโอมานลดลง หลังจากก่อนหน้านี้ โอมานเผชิญปัญหาราคาน้ำมันในตลาดโลกลดลงมาตั้งแต่ มิ.ย.2557 จนทำให้รัฐบาลโอมานต้องจัดทำงบประมาณแบบขาดดุลต่อเนื่องมาตั้งแต่

ปี 2558 จนถึงปัจจุบัน รวมทั้งต้องทยอยลดการอุดหนุนค่าใช้จ่ายด้านสวัสดิการสังคมของประชาชน

2. ปัญหาการแพร่ระบาดของโรค COVID-19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก และกระทบต่อเศรษฐกิจโลก รวมถึงโอมาน โดยนับตั้งแต่โอมานพบผู้ติดเชื้อ COVID-19 รายแรกในประเทศเมื่อ 24 ก.พ.2563 จนถึง 31 ต.ค. 2563 มีผู้ติดเชื้อเชื้อ COVID-19 ในโอมาน รวม 114,434 ราย และเสียชีวิต 1,208 ราย (มากเป็นอันดับที่ 9 ของประเทศตะวันออกกลาง อันดับที่ 19 ของประเทศเอเชีย และอันดับที่ 51 ของโลก)

ความสัมพันธ์ไทย-โอมาน

โอมานกับไทยสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกันเมื่อ 30 ก.ค.2523 และไทยเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ มัสกัต เมื่อ 9 ก.ค.2530 ส่วนโอมานเปิดสถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงเทพฯ เมื่อ 27 ก.ค.2537 ความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศดีต่อกันมาโดยตลอด และมีการแลกเปลี่ยนการเยือนอย่างเป็นทางการระหว่างสองฝ่ายที่สำคัญ ได้แก่ การเยือนโอมานอย่างเป็นทางการของนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รอง นรม. พร้อมด้วยรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจ และ รมว.กระทรวงการต่างประเทศ ระหว่าง 31 ม.ค.-1 ก.พ.2559 ขณะที่นาย Yusuf bin Alawi bin Abdullah รมต.รับผิดชอบกิจการต่างประเทศโอมาน เยือนไทยในฐานะแขกของกระทรวงการต่างประเทศของไทย ระหว่าง 9-12 มี.ค.2562 เพื่อกระชับความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น นอกจากนี้ โอมานเป็นหนึ่งในมิตรประเทศที่คอยสนับสนุนไทยในการทำความเข้าใจกับองค์การความร่วมมืออิสลาม (OIC) เกี่ยวกับปัญหาความรุนแรงในจังหวัดภาคใต้ของไทยเป็นอย่างดี

ด้านเศรษฐกิจ การค้าไทย-โอมาน เมื่อปี 2562 มีมูลค่า 1,029.29 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (32,036.48 ล้านบาท) เพิ่มขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับเมื่อปี 2561 ที่มีมูลค่า 765.07 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (24,617.42 ล้านบาท) โดยปี 2562 ไทยส่งออกมูลค่า 534.11 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (16,543.56 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 495.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (15,492.92 ล้านบาท) โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 38.92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (1,050.63 ล้านบาท) ขณะที่การค้าไทย-โอมาน ห้วง ม.ค.-ก.ย.2563 มีมูลค่า 716.20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (22,318.68 ล้านบาท) ไทยส่งออกมูลค่า 290.37 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (8,996.95 ล้านบาท) และนำเข้ามูลค่า 425.83 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (13,321.73 ล้านบาท) โดยไทยเป็นฝ่ายขาดดุลการค้า 135.47 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (4,324.79 ล้านบาท)

สินค้าส่งออกสำคัญของไทย ได้แก่ รถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์อินทรีย์ เครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ บอยเลอร์ เครื่องจักร เครื่องใช้กลและส่วนประกอบของเครื่องดังกล่าว ยางและของที่ทำได้ด้วยยาง ของปรุงแต่งจากเนื้อสัตว์ ปลาหรือสัตว์น้ำ เครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้าและส่วนประกอบของเครื่องดังกล่าว ไข่มุกธรรมชาติ หรือไข่มุกเลี้ยง รัตนชาติ หรือกึ่งรัตนชาติ โลหะมีค่า เครื่องเพชรพลอยและรูปพรรณที่เป็นของเทียม พลาสติกและของที่ทำได้ด้วยพลาสติก เนื้อสัตว์และส่วนอื่นของสัตว์ที่บริโภคได้ สินค้านำเข้าสำคัญจากโอมาน ได้แก่ เหล็กและเหล็กกล้า เชื้อเพลิงที่ได้จากแร่ น้ำมันแร่ และผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นสิ่งดังกล่าว ปุ๋ย อะลูมิเนียมและของที่ได้ด้วยอะลูมิเนียม พลาสติกและผลิตภัณฑ์ทำจากพลาสติก เคมีภัณฑ์อินทรีย์ เปลือกกำมะถัน ปูนขาว และซีเมนต์ ผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ของอุตสาหกรรมการพิมพ์

ด้านพลังงาน ไทยนำเข้าน้ำมันดิบจากโอมานอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2541 ส่วนใหญ่เป็นการ

ซื้อขายผ่านบริษัทค้าน้ำมันระหว่างประเทศ ส่วนการจัดซื้อระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล ฝ่ายโอมานได้ลงนามสัญญาซื้อขายเมื่อปี 2542 โดยเพิ่มปริมาณการขายน้ำมันดิบให้ไทยเป็นวันละ 17,000 บาร์เรล อย่างไรก็ตาม การนำเข้าน้ำมันดิบจากโอมานของไทย เมื่อห้วง ม.ค.-ก.ย.2563 ลดลง เมื่อเปรียบเทียบกับห้วงเดียวกันกับปี 2562 และปี 2561

สำหรับการลงทุนของไทยในโอมาน โดยเฉพาะด้านพลังงาน มีบริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ได้รับสัมปทานการสำรวจและผลิตน้ำมันในแปลงสัมปทานที่ 44 ครอบคลุมแหล่ง Shams และ Munhamir จากกระทรวงน้ำมันและก๊าซโอมานตั้งแต่ 22 ส.ค.2545 โดย ปตท.สผ. เป็นผู้ลงทุนและดำเนินการเองทั้งหมด มีการเปิดสำนักงานบริษัท PTTEP Oman Company Limited (PTTEP OM) ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของ ปตท.สผ. ที่กรุงมัสกัต เมื่อ 24 ม.ค.2546 และเริ่มการผลิตตั้งแต่ พ.ค.2550 สามารถผลิตก๊าซธรรมชาติได้ประมาณวันละ 19 ล้านลูกบาศก์ฟุต และก๊าซธรรมชาติเหลวได้ประมาณวันละ 904 บาร์เรล ทั้งนี้ แม้ ปตท.สผ. ปรึบการบริหการการลงทุน โดยได้พิจารณาขาย PTTEP OM ให้แก่บริษัท ARA Petroleum LLC ของโอมาน เมื่อ ส.ค.2559 แต่ ปตท.สผ. ยังคงสนใจที่จะลงทุนในโอมานต่อไป โดยมีการลงนามบันทึกความเข้าใจเกี่ยวกับการเสริมสร้างความร่วมมือทางธุรกิจและโอกาสในการลงทุนในแหล่งสำรวจและผลิตปิโตรเลียมระหว่าง ปตท.สผ. กับบริษัท Oman Oil Company Exploration and Production L.L.C (OOCEP) ในเครือบริษัท Oman Oil Company ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันแห่งชาติโอมาน เมื่อ ก.ค.2559

นอกจากนี้ บริษัท PTTEP HK Holding Limited ซึ่งเป็นบริษัทย่อยของบริษัท ปตท.สผ. จำกัด (มหาชน) ลงนามสัญญาซื้อขายหุ้นเพื่อซื้อสัดส่วนการถือหุ้นทั้งหมดในบริษัท Partex Holding B.V. ซึ่งดำเนินธุรกิจปิโตรเลียมในตะวันออกกลางและร่วมลงทุนกับบริษัทพลังงานในโอมาน เมื่อ 17 มิ.ย.2562 ได้แก่ 1) โครงการ PDO (Block 6) เป็นโครงการผลิตน้ำมันบนบกที่มีศักยภาพและขนาดใหญ่ที่สุดในโอมาน ตั้งอยู่ในภาคกลางและครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 1 ใน 3 ของประเทศ ปริมาณการผลิตเมื่อปี 2561 ประมาณวันละ 610,000 บาร์เรล 2) โครงการ Mukhaizna (Block 53) เป็นแหล่งผลิตน้ำมันบนบกขนาดใหญ่ ตั้งอยู่ในภาคใต้ของโอมาน ปริมาณการผลิตเมื่อปี 2561 ประมาณวันละ 120,000 บาร์เรล และ 3) โครงการ Oman LNG Project (OLNG) เป็นโรงงานผลิตก๊าซธรรมชาติเหลวแห่งเดียวในประเทศ ตั้งอยู่ในภาคใต้ของโอมาน มีกำลังการผลิตรวม 10.4 ล้านตันต่อปี นอกจากนี้ บริษัท Gulf Energy Development ของไทย ลงนามเข้าร่วมลงทุนกับบริษัท Duqm Power Company L.L.C. ของโอมาน ซึ่งเป็นผู้ดำเนินโครงการโรงผลิตไฟฟ้าและน้ำจืดโดยใช้ก๊าซธรรมชาติ (Duqm Independent Power & Water Project) ร่วมกับบริษัท Oman Oil เมื่อ 6 ก.ย.2561 ซึ่งผลิตกระแสไฟฟ้าและน้ำจืดป้อนให้โรงกลั่นน้ำมันที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ Duqm (Duqm Special Economic Zone-SEZAD) มูลค่าโครงการ 483 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ด้านแรงงาน การท่องเที่ยว การบริการด้านโรงแรม และการแพทย์ เมื่อปี 2562 มีชาวโอมานเดินทางมาไทย จำนวนทั้งสิ้น 91,110 คน โดยเป็นผู้ขอรับการตรวจลงตราประเภทนักท่องเที่ยวและได้รับยกเว้นการตรวจลงตรา รวม 85,076 คน ลดลงขึ้นจากเมื่อปี 2561 ที่มีจำนวน 97,134 คน ขณะที่ห้วง ม.ค.-ก.ย.2563 มีชาวโอมานเดินทางมาไทยจำนวนรวม 9,910 คน ส่วนชาวไทยในโอมาน มีประมาณ 240 คน (ข้อมูลเมื่อ ก.ย.2562 ของกระทรวงแรงงานไทย) ส่วนใหญ่เป็นแรงงานภาคบริการในธุรกิจโรงแรม ร้านอาหารเสริมสวย สปา

และพ่อครัว สำหรับการบริการด้านโรงแรม มีภาคธุรกิจโรงแรมเครือโรงแรมเซ็นทาราของไทยเข้าไปลงทุนเปิดโรงแรมเซ็นทารา มัสกัต โอมาน ซึ่งเปิดให้บริการตั้งแต่ พ.ศ.2560 ด้านบริการการแพทย์ ชาวโอมานนิยมเดินทางมารักษาพยาบาลและตรวจสุขภาพในไทย (ประมาณปีละ 3,000 คน) ซึ่งปัจจุบัน มีโรงพยาบาลของไทย ได้แก่ โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลปิยะเวท และโรงพยาบาลเวชธานี เข้าไปเปิดสำนักงานส่งต่อผู้ป่วย (Referral office) ที่มัสกัต เพื่อให้บริการผู้ป่วยชาวโอมานที่ประสงค์จะมารับการรักษาพยาบาลในไทย

ความตกลงที่สำคัญ ๆ กับไทย ได้แก่ ความตกลงว่าด้วยบริการเดินอากาศ (5 มิ.ย.2522) ความตกลงว่าด้วยการค้า (8 มิ.ย.2541) ความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร (13 ต.ค.2546) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่ผู้ถือหนังสือเดินทางทูตและหนังสือเดินทางราชการ (27 เม.ย.2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการท่องเที่ยว (21 ก.ย.2548) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการหารือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงการต่างประเทศแห่งรัฐสุลต่านโอมาน และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการหารือว่าด้วยความร่วมมือด้านสาธารณสุขระหว่างกระทรวงสาธารณสุขแห่งราชอาณาจักรไทยกับกระทรวงสาธารณสุขแห่งรัฐสุลต่านโอมาน (1 ก.พ.2559)

สุลต่าน ฮัยษัม บิน ฏอริก บิน ตัยมูร อาลชะอีด

(His Majesty Sultan Haitham bin Tariq bin Taimour Al Said)

ตำแหน่ง	ประมุขของรัฐ และผู้นำรัฐบาลโอมาน
พระราชสมภพ	11 ต.ค.2498 (พระชนมพรรษา 66 พรรษา/ปี 2564) ที่มัสกัต ประเทศมัสกัตและโอมาน (ชื่อเดิมของโอมาน) ทรงเป็นโอรสองค์ที่ ๓ ของซัยยิด ฏอริก บิน ตัยมูร พระปิตุลา (อา) ของอดีตสุลต่าน กอบูส กับซัยยิดา ซวานา บินติ ฮะมูด บิน อะห์มัด อาลบุชะอีดียะฮ์
ศาสนา	อิสลาม (อิบาดี)
การศึกษา	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่ปรากฏข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการศึกษาในระดับประถมและมัธยมศึกษา - ปริญญาตรี Foreign Service Programme (FSP) จาก University of Oxford ในสหราชอาณาจักร เมื่อปี 2522 - ปริญญาโทที่ Pembroke College, University of Oxford ในสหราชอาณาจักร (ไม่ปรากฏข้อมูลอย่างเป็นทางการเกี่ยวกับสาขาที่ทรงศึกษาและปีที่ทรงสำเร็จการศึกษา)
สถานภาพทางครอบครัว	ทรงสมรสกับซัยยิดา อะฮ์ด บินติ अबดุลลอฮ์ บิน ฮะมัด อาลบุชะอีดียะฮ์ มีพระราชโอรส 2 พระองค์ และพระราชธิดา 2 พระองค์
ประวัติการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ปี 2526-2529 - ประธานสหพันธ์ฟุตบอลคนแรกของโอมาน ปี 2529-2535 - ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปี 2535-2539 - ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ด้านกิจการการเมือง ปี 2539-2545 - เลขาธิการกระทรวงการต่างประเทศ ปี 2545- 10 ม.ค.2563 - รมว.กระทรวงโบราณสถานและวัฒนธรรม

11 ม.ค.2563

- เสด็จขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านแห่งโอมาน สืบต่อจากสุลต่าน กอบูส บิน ซะอีด อาลซะอีด ซึ่งเสด็จสวรรคตเมื่อ 10 ม.ค.2563

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- Grand Master of the Order of Al-Said
- Grand Master of the Order of Oman
- Grand Master of the Order of the Renaissance of Oman
- Grand Master of the Order of Sultan Qaboos
- Order of Al-Russoukh, 1st class (ปี 2553)
- Grand Decoration of Honour for Services to the Republic of Austria จากออสเตรีย (ปี 2544)
- Order of King Abdulaziz , 1st class จากสมเด็จพระราชาธิบดีอับดุลลอฮ์ บิน อับดุลอะซีซ อาลซะอูด แห่งซาอุดีอาระเบีย (ปี 2549)
- Honorary Knight Grand Cross of the Royal Victorian Order จากสมเด็จพระราชินีนาถเอลิซาเบทที่สองแห่งสหราชอาณาจักร (ปี 2553)

ข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

- ทรงชื่นชอบการเล่นกีฬา
- ทรงเป็นลูกพี่ลูกน้องพระญาติสนิท ที่อดีตสุลต่าน กอบูส ทรงไว้วางพระทัยให้เป็นผู้แทนพระองค์ในการเยือนต่างประเทศ และต้อนรับพระอาคันตุกะ อาทิ การเป็นผู้แทนพระองค์ในการต้อนรับเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ มกุฎราชกุมารแห่งสหราชอาณาจักร ซึ่งเสด็จเยือนโอมาน พร้อมพระชายา เป็นการส่วนพระองค์ เมื่อปี 2559
- ทรงเป็นหัวหน้าคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิรูปประเทศฉบับใหม่ ที่เรียกว่า “Oman Vision 2040” มาตั้งแต่ปี 2562 และทรงมีบทบาทสำคัญในการจัดการโครงการขนาดใหญ่ในโอมานด้านพลังงานและการท่องเที่ยว
- ทรงดำรงประธานกิตติมศักดิ์ของสมาคมคนพิการโอมาน และประธานกิตติมศักดิ์ของสมาคมมิตรภาพโอมาน - ญี่ปุ่น
- ทรงเป็นหนึ่งในสมาชิกพระราชวงศ์โอมานที่ทำธุรกิจส่วนตัวพระองค์ โดยทรงซื้อและเป็นผู้ถือหุ้นบริษัท Sun Farms ซึ่งประกอบธุรกิจด้านการเกษตร (เพาะปลูกผัก) ชำนาญ และเป็นเจ้าของที่ดินรายใหญ่ในโอมาน นอกจากนี้ ยังทรงถือหุ้นและดำรงตำแหน่งประธานบริษัทในธุรกิจหลายอย่างผ่านบริษัทโฮลดิ้งต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่งบริษัท SMN Power ซึ่งเป็นบริษัทพลังงานรายใหญ่ของโอมานที่ร่วมทุนกับกองทุน Mubadala ของรัฐอาบูดาบี สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) ซึ่งมีมกุฎราชกุมาร มุฮัมมัด บิน ซายิด อาลนะยานห์ ของรัฐอาบูดาบี เป็นประธาน
- ทรงเคยร่วมลงทุนในโครงการ Blue City ซึ่งเป็นเมืองใหม่ด้านการท่องเที่ยวขนาดใหญ่

- ของประเทศ ที่คูฮาร์ เมืองทางภาคเหนือติดชายฝั่งอ่าวโอมาน แต่การบริหารโครงการผิดพลาดจนประสบปัญหาล้มละลาย ระหว่างปี 2553-2555 โดยกองทุนความมั่งคั่งแห่งชาติโอมาน (Oman sovereign wealth fund) เข้าซื้อกิจการและยุติโครงการแล้ว
- หลังจากทรงเข้าพิธีสาบานตนต่อสภาพระราชวงศ์ เพื่อขึ้นครองราชย์เป็นสุลต่านโอมาน ที่พระราชวังอาลบูสตัน ในกรุงมัสกัต เมื่อ 11 ม.ค.2563 ทรงตรัสยืนยันกับสภาพระราชวงศ์ว่า จะทรงดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อสันติของประเทศต่าง ๆ และประชาชน โดยจะไม่แทรกแซงกิจการภายในประเทศใด เคารพในอธิปไตยของประเทศต่าง ๆ และให้ความร่วมมือระหว่างประเทศ เป็นไปตามนโยบายของอดีตสุลต่าน
 - ปราบกษัตริย์ว่า ทรงได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานรัฐที่มีอิทธิพลสูงในโอมาน โดยเฉพาะหน่วยข่าวกรองโอมาน และสำนักพระราชวัง
 - ทรงถูกจับตาว่า ทรงผลักดันชัยยิด ซียะซัน บิน ฮัยษัม (พระชันษาประมาณ 30 ปี) พระราชโอรสองค์โต ให้เข้ามามีบทบาทในรัฐบาล หลังจากทรงประกาศปรับโครงสร้างกระทรวงต่าง ๆ ในรัฐบาลใหม่ เมื่อ ส.ค.2563 และทรงแต่งตั้งชัยยิด ซียะซัน ให้ดำรงตำแหน่ง รมว.กระทรวงวัฒนธรรมกีฬา และเยาวชน ซึ่งเป็นกระทรวงใหม่ ทั้งนี้ ชัยยิด ซียะซัน เป็นสมาชิกพระราชวงศ์รุ่นใหม่ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง รมว.ในรัฐบาล ทรงสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต จาก University of Oxford ในสหราชอาณาจักร และก่อนหน้านี้ ทรงปฏิบัติงานในตำแหน่งเป็นนักการทูตประจำ สอท.โอมาน/สหราชอาณาจักร
-

บุคคลสำคัญและคณะรัฐมนตรีโอมาน

สุลต่าน และ นรม.	Sultan Sultan Haitham bin Tariq bin Taimour Al Said
รอง นรม.ด้านกิจการคณะรัฐมนตรี	Sayyid Fahd bin Mahmoud Al Said
รอง นรม.ด้านกิจการกลาโหม	Sayyid Shihab bin Tarik bin Taimur Al Said
รมว.กระทรวงวัฒนธรรม กีฬา และเยาวชน	Sayyid Dhi Yazan bin Haitham bin Tarik bin Taimour Al Said
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Sayyid Hamoud bin Faisal Al Busaidi
รมว.กระทรวงการต่างประเทศ	Sayyid Badr bin Hammad bin Hamoud Al Busaidi
รมว.กระทรวงการคลัง	Sultan bin Salem Al Habsi
รมว.กระทรวงศาสนสมบัติและกิจการศาสนา	Shaikh Abdullah bin Mohammed bin Abdullah Al Salmi
รมว.กระทรวงน้ำมันและแร่	Dr. Mohammed bin Hamad Al Rumhi
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Dr. Ahmed bin Mohammed bin Obaid al-Sa'eedi
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Dr. Madeeha bint Ahmed bin Nassir al-Shaibaniyah
รมว.กระทรวงยุติธรรมและกิจการกฎหมาย	Dr Abdullah bin Mohammed Al-Saeedi
รมว.กระทรวงมรดกและการท่องเที่ยว	Salem bin Muhammad Al Mahrouqi
รมว.กระทรวงเกษตร ประมง และทรัพยากรน้ำ	Dr Saud bin Hamoud bin Ahmed Al Habsi
รมว.กระทรวงการอุดมศึกษา	Dr. Rahma Al Mahrouqi
รมว.กระทรวงคมนาคม การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ	Eng. Saeed bin Hamoud Al-Maawali
รมว.กระทรวงข้อมูลข่าวสาร	Dr. Abdullah bin Nasser Al Harrasi
รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ	Dr. Saeed bin Muhammad Al Saqri
รมว.กระทรวงพาณิชย์ อุตสาหกรรม และการส่งเสริมการลงทุน	Qais Al Youssef
รมว.กระทรวงพัฒนาสังคม	Laila bint Ahmed Al Najjar
รมว.กระทรวงแรงงาน	Dr. Mahad bin Saeed Baouin
รมว.กระทรวงการเคหะและการวางผังเมือง	Dr. Khalfan Al Shuaili
รมต.ประจำสำนักพระราชวัง	Gen. Sultan bin Mohammed Al Nu'amani
รมต.ประจำราชสำนัก (Royal Court)	Khalid bin Hilal Al Busaidi
รมต.แห่งรัฐและผู้ว่าราชการกรุงมัสกัต	Sayyid Saud bin Hilal bin Hamad al-Busaidi
รมต.แห่งรัฐและผู้ว่าราชการซุฟาร	Sayyid Mohammed bin Sultan Al Busaidi
รมต.แห่งรัฐและผู้ว่าราชการ Musandam	Sayyid Ibrahim bin Said Al Busaidi